

organizacja społeczna na podstawie zezwolenia Ministra Finansów posiada udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego.

4. Do zamówień udzielanych organizacjom i spółkom wymienionym w ust. 1—3 nie stosuje się przepisów § 5 ust. 3 i § 8.”;
- 4) w § 8 wyrazy „wojewódzki zarząd przemysłu oraz właściwy wojewódzki bądź krajowy związek spółdzielni pracy i wojewódzki związek spółdzielni inwalidów” zastępuje się wyrazami „wydział przemysłu, a w zakresie robót remontowo-budowlanych oraz dostaw materiałów budowlanych — wydział budownictwa i wydział właściwy w zakresie gospodarki mieszkaniowej przydziem wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej”;
- 5) w § 9 dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:
„5. Zamawiający może zaniechać postępowania określonego w art. 5 ustawy:
1) przy udzielaniu zamówień spółdzielni wydawniczej w zakresie działalności objętej statutem tej spółdzielni,

- 2) przy udzielaniu zamówień na dostawę artystycznych dzieł plastycznych w formie projektów lub prac gotowych,
3) przy udzielaniu na krajowych targach zamówień na wzory dla przemysłu w formie projektów lub modeli.”

§ 2. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 6, poz. 17 i z 1959 r. Nr 24, poz. 151) z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego rozporządzenia i z przepisów wydanych przed dniem wydania jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów i ustępów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 2, który wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

101

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 marca 1961 r.

w sprawie zmiany właściwości do udzielania zezwoleń na zameldowanie i pobyt na terenie m. st. Warszawy oraz miast: Łodzi, Krakowa i Poznania.

Na podstawie art. 25 dekretu z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 1951 r. Nr 55, poz. 382 oraz z 1956 r. Nr 6, poz. 29 i Nr 21, poz. 101) oraz art. 59 ust. 7 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwoleń na zameldowanie w m. st. Warszawie na pobyt okresowy lub pobyt stały, jak również na zatrudnienie w m. st. Warszawie osób zameldowanych na pobyt czasowy udziela organ do spraw wewnętrznych Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej dzielnicy Śródmieście.

§ 2. Zezwoleń na zameldowanie w miastach: Łodzi, Krakowie i Poznaniu na pobyt okresowy lub pobyt stały, jak również na zatrudnienie w tych miastach osób zameldowanych w nich na pobyt czasowy udziela organ do spraw wewnętrznych przydziem dzielnicowej rady narodowej wyznaczony przez przydziem właściwej miejskiej rady narodowej.

§ 3. W sprawach wydawania zezwoleń, o których mowa w §§ 1 i 2, organ do spraw wewnętrznych przydziem dzielnicowej rady narodowej będzie działał jako organ wspólny dla wszystkich dzielnic danego miasta, przy czym przepisy § 11 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

18 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad tworzenia wydziałów przez przydzia rad narodowych (Dz. U. Nr 25, poz. 103) stosuje się odpowiednio.

§ 4. 1. W sprawach uregulowanych niniejszym rozporządzeniem tracą moc przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 marca 1954 r. w sprawie przepisów meldunkowych oraz pobytu na terenie m. st. Warszawy (Dz. U. Nr 22, poz. 79) oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1956 r. w sprawie przepisów meldunkowych oraz pobytu na terenie miast: Łodzi, Krakowa, Katowic, Siemianowic, Chorzowa, Bytomia, Zabrze, Gliwic, Nowego Bytomia, Świętochłowic, Rudy Śląskiej, Mysłowic, Szopienic, Sosnowca, Poznania, Gdańska, Gdyni i Sopotu (Dz. U. Nr 33, poz. 153).

2. Pozostaje w mocy rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1955 r. w sprawie przepisów meldunkowych oraz pobytu na terenie dzielnicy Nowa Huta w Krakowie (Dz. U. Nr 45, poz. 300).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

102

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 marca 1961 r.

w sprawie uzupełnienia rodzajów (specjalności) rzemiosł, objętych ulgami podatkowymi z tytułu inwestycji.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1960 r. w sprawie określenia rodzajów rzemiosł oraz powiatów i województw, objętych ulgami podatkowymi z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 15, poz. 84), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ulgi podatkowe określone w art. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 69, poz. 435) stosuje się również do rzemieślników, którzy zamieszkują i prowadzą na obszarze określonym w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1960 r. w

sprawie określenia rodzajów rzemiosł oraz powiatów i województw, objętych ulgami podatkowymi z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 15, poz. 84), usługowe zakłady rzemieślnicze wykonujące świadczenia usług dla ludności w zakresie rodzajów (specjalności) rzemiosł, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszego rozporządzenia.

2. Za usługowe zakłady wykonujące świadczenia usług dla ludności, o których mowa w ust. 1, uważa się zakłady,

w których obrót osiągnięty z tytułu wykonywania usług wynosi co najmniej 50% w miejscowościach do 10 tysięcy mieszkańców, a w pozostałych miejscowościach — co najmniej 75% ogólnego obrotu.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1961.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 marca 1961 r. (poz. 102).

WYKAZ RODZAJÓW (SPECJALNOŚCI) RZEMIOŚŁ

1. Bielizniarstwo z wyjątkiem wyrobu krawatów i wyrobu galanterii z tkanin.
2. Budowa dróg — asfaltowanie i brukarstwo.
3. Cerowanie artystyczne.
4. Cukiernictwo — usługowy wypiek ciast.
5. Czapnictwo.
6. Garbarstwo — wyprawa i farbowanie skór futerkowych, odświeżanie futer i skór futerkowych.
7. Garncarstwo — naprawa przedmiotów z porcelany.
8. Gorseciarstwo.
9. Grawerstwo — emalierstwo i grawerstwo.
10. Hafciarstwo z wyjątkiem wyrobu firanek.
11. Instrumentarstwo muzyczne — lutnictwo, naprawa fortepianów, pianin, harmonii oraz instrumentów dętych drewnianych i metalowych, naprawa instrumentów perkusyjnych oraz strojenie instrumentów klawiszowych.
12. Introligatorstwo — oprawa książek.
13. Kamieniarstwo.
14. Kapelusznictwo — damskie oraz czyszczenie i odświeżanie kapeluszy męskich.
15. Kilimiarstwo.
16. Kominiarstwo.
17. Krawiectwo damskie z wyjątkiem konfekcyjnego i półmiarowego.
18. Krawiectwo męskie z wyjątkiem konfekcyjnego i półmiarowego oraz z wyjątkiem spodniarstwa i kanizelczarstwa.
19. Kuśnierstwo.
20. Lakiernictwo.
21. Malowanie na tkaninach.
22. Mechanika gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych.
23. Mechanika ortopedyczna.
24. Parasolnictwo.
25. Pozłotnictwo.
26. Rękawicznictwo — skórzane.
27. Szewstwo ortopedyczne.
28. Szkutnictwo.
29. Sztukatorstwo.
30. Tapicerstwo.
31. Wyrób broni i amunicji.
32. Naprawa wiecznych piór i ołówek automatycznych.
33. Zabawkarstwo — naprawa zabawek i lalek.
34. Żaglownictwo.

103

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 marca 1961 r.

w sprawie świadczeń leczniczych dla rencistów i inwalidów oraz członków ich rodzin.

Na podstawie art. 64 ust. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97), art. 23 ust. 4 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98), art. 32 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 6) oraz art. 31 ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1959 r. Nr 12, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy świadczeń leczniczych przysługujących:

- 1) osobom pobierającym renty starcze lub inwalidzkie określone w przepisach:
 - a) o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin,

- b) o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin,
- c) o zaopatrzeniu byłych właścicieli i dzierżawców aptek, taboru żeglugi śródlądowej, przedsiębiorstw oraz niektórych nieruchomości rolnych i leśnych, które zostały przejęte na własność Państwa,
- 2) inwalidom wojennym i wojskowym zaliczonym do jednej z grup inwalidów,
- 3) osobom pobierającym renty inwalidzkie określone w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin,
- 4) osobom pobierającym renty za wysługę lat lub renty inwalidzkie określone w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin, jak również w przepisach ustawy o służbie więziennej, z zastrzeżeniem wymienionym w ust. 2,
- 5) osobom pobierającym renty rodzinne na podstawie przepisów, o których mowa w pkt 1—4,
- 6) członkom rodzin osób określonych w pkt 1—4 oraz członkom rodzin rencistów pobierających renty za wysługę